

— zaviazal Európsku centrálnu banku a/alebo Európsku komisiu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je neplatné, keďže rozhodnutie ide nad rámec právomocí, ktoré boli Zmluvou o Európskej únii zverené Európskej centrálnej banke a Európskej komisii, čo znamená, že ide o akt, ktorý tieto dve inštitúcie prijali *ultra vires*.
2. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom na rešpektovanie vlastníctva, ktoré je chránené článkom 1 prvého protokolu Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a článkom 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, ako ho potvrdzuje Charta základných práv Európskej únie.
3. Svojím tretím žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je zjavne nedôvodné, nemá nijaký právny základ a je v rozpore so zásadou proporcionality.
4. Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je takisto v rozpore so všeobecne uznávanými právnymi zásadami zavedenými v práve Európskej únie, a konkrétne so zásadou, že nikto sa nemôže spoliehať na svoje vlastné opomenutie, aby získal výhodu a/alebo odôvodnil nesprávne a/alebo nezákonné konanie.

Žaloba podaná 4. júna 2013 — Tameio Pronias Prosopikou Trapezis Kíprou/Komisia a Európska centrálna banka

(Vec T-328/13)

(2013/C 252/55)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Tameio Pronias Prosopikou Trapezis (Lefkosia, Cyprus) (v zastúpení: E. Efstathiou, K. Efstathiou, K. Liasidou, advokáti)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutie Eurogroup z 25. marca 2013, ktoré nadobudlo svoju konečnú podobu prostredníctvom rozhodnutia guvernéra Cyperskej centrálnej banky ako zmocnenca a/alebo zástupcu Európskeho systému centrálnych bánk z

29. marca 2013, K.D.P [regulačný správny akt] 104/2013, ktorým sa rozhodlo o „predaji niektorých prevádzok“ Cyprus Popular Bank Public Co Ltd a ktoré v podstate predstavuje spoločné rozhodnutie Európskej centrálnej banky a Európskej komisie,

- subsidiárne vyhlásil, že vyššie uvedené rozhodnutie Eurogroup v podstate predstavuje spoločné rozhodnutie Európskej centrálnej banky a/alebo Európskej komisie, a to bez ohľadu na jeho podobu a formu,
- zaviazal Európsku centrálnu banku a/alebo Európsku komisiu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je neplatné, keďže rozhodnutie ide nad rámec právomocí, ktoré boli Zmluvou o Európskej únii zverené Európskej centrálnej banke a Európskej komisii, čo znamená, že ide o akt, ktorý tieto dve inštitúcie prijali *ultra vires*.
2. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom na rešpektovanie vlastníctva, ktoré je chránené článkom 1 prvého protokolu Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a článkom 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, ako ho potvrdzuje Charta základných práv Európskej únie.
3. Svojím tretím žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je zjavne nedôvodné, nemá nijaký právny základ a je v rozpore so zásadou proporcionality.
4. Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je takisto v rozpore so všeobecne uznávanými právnymi zásadami zavedenými v práve Európskej únie, a konkrétne so zásadou, že nikto sa nemôže spoliehať na svoje vlastné opomenutie, aby získal výhodu a/alebo odôvodnil nesprávne a/alebo nezákonné konanie.

Žaloba podaná 4. júna 2013 — Chatzithoma a Chatzithoma/Komisia a Európska centrálna banka

(Vec T-329/13)

(2013/C 252/56)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Petros Chatzithoma (Lefkosia, Cyprus) a Elenitsa Chatzithoma (Lefkosia, Cyprus) (v zastúpení: E. Efstathiou, K. Efstathiou a K. Liasidou, advokáti)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutie Eurogroup z 25. marca 2013, ktoré nadobudlo svoju konečnú podobu prostredníctvom rozhodnutia guvernéra Cyperskej centrálnej banky ako zmocnenca a/alebo zástupcu Európskeho systému centrálnych bánk z 29. marca 2013, K.D.P [regulačný správy akt] 104/2013, ktorým sa rozhodlo o „predaji niektorých prevádzok“ Cyprus Popular Bank Public Co Ltd a ktoré v podstate predstavuje spoločné rozhodnutie Európskej centrálnej banky a Európskej komisie,
- subsidiárne vyhlásil, že vyššie uvedené rozhodnutie Eurogroup v podstate predstavuje spoločné rozhodnutie Európskej centrálnej banky a/alebo Európskej komisie, a to bez ohľadu na jeho podobu a formu,
- zaviazal Európsku centrálnu banku a/alebo Európsku komisiu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je neplatné, keďže rozhodnutie ide nad rámec právomocí, ktoré boli Zmluvou o Európskej únii zverené Európskej centrálnej banke a Európskej komisii, čo znamená, že ide o akt, ktorý tieto dve inštitúcie prijali *ultra vires*.
2. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom na rešpektovanie vlastníctva, ktoré je chránené článkom 1 prvého protokolu Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a článkom 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, ako ho potvrdzuje Charta základných práv Európskej únie.
3. Svojím tretím žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je zjavne nedôvodné, nemá nijaký právny základ a je v rozpore so zásadou proporcionality.
4. Svojím štvrtým žalobným dôvodom žalobcovia tvrdia, že napadnuté rozhodnutie je takisto v rozpore so všeobecne uznávanými právnymi zásadami zavedenými v práve Európskej únie, a konkrétne so zásadou, že nikto sa nemôže spoliehať na svoje vlastné opomenutie, aby získal výhodu a/alebo odôvodnil nesprávne a/alebo nezákonné konanie.

Žaloba podaná 4. júna 2013 — Chatziioannou/Komisia a Európska centrálna banka

(Vec T-330/13)

(2013/C 252/57)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobca: Lella Chatziioannou (Lefkosia, Cyprus) (v zastúpení: E. Efstathiou, K. Efstathiou a K. Liasidou, advokáti)

Žalované: Európska centrálna banka a Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil žalobu za prípustnú a dôvodnú,
- zrušil rozhodnutie Eurogroup z 25. marca 2013, ktoré nadobudlo svoju konečnú podobu prostredníctvom rozhodnutia guvernéra Cyperskej centrálnej banky ako zmocnenca a/alebo zástupcu Európskeho systému centrálnych bánk z 29. marca 2013, K.D.P [regulačný správy akt] 104/2013, ktorým sa rozhodlo o „predaji niektorých prevádzok“ Cyprus Popular Bank Public Co Ltd a ktoré v podstate predstavuje spoločné rozhodnutie Európskej centrálnej banky a Európskej komisie,
- subsidiárne vyhlásil, že vyššie uvedené rozhodnutie Eurogroup v podstate predstavuje spoločné rozhodnutie Európskej centrálnej banky a/alebo Európskej komisie, a to bez ohľadu na jeho podobu a formu,
- zaviazal Európsku centrálnu banku a/alebo Európsku komisiu na náhradu trov tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je neplatné, keďže rozhodnutie ide nad rámec právomocí, ktoré boli Zmluvou o Európskej únii zverené Európskej centrálnej banke a Európskej komisii, čo znamená, že ide o akt, ktorý tieto dve inštitúcie prijali *ultra vires*.
2. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s právom na rešpektovanie vlastníctva, ktoré je chránené článkom 1 prvého protokolu Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a článkom 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv, ako ho potvrdzuje Charta základných práv Európskej únie.
3. Svojím tretím žalobným dôvodom žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie je zjavne nedôvodné, nemá nijaký právny základ a je v rozpore so zásadou proporcionality.